¶ moriebatur. Dicuntur aũt iudei lapides
q̃ ſicut dicit ambro. ſup Lucaꝫ. lapides
ſunt deformes ad vſum. nudi ad ornatuꝫ
ac ſteriles ad fructũ. irrõnabiles ad ꝓfec-
tum. Sic pctõres ſunt deformes ⁊ turpeſ
Iuxta illud Treno. iiij. Denigrata eſt ſu
per carbones facies eoꝝ ⁊c. Sunt nudi.
q̃ non hñt ornatum virtutum. Ezechie.
vj. Eras nuda ⁊ ꝯfuſione plena Apoca.
iij. Neſcis q̃ miſer es ⁊ miſerabilis ⁊c.
Sunt etiã ſteriles. q̃ nullum fructũ bo-
num faciunt. Roma. vj. Nam fructus eo
rum mors eſt. Sunt etiam irrõabiles ad
ꝓfectum. q̃ nõ creſcunt ſed potius decre
ſcunt. ij. Thimo. iij. Mali aũt hoĩes ⁊ ſe-
ductores ꝓficiunt in peius ¶ Scdo xp̃s
dicitur lapis ꝓ quo ſtephanus patiebat
Eſt enĩ lapis qui in edificio ſpũali ponit
in ymo. q̃ eſt fundamentũ qd edificiũ ſpi
rituale regit. j. Coꝝ. iij. Fundamentũ ali
ud nemo põt ponere preter id ⁊c. In me-
dio aũt q̃ ipſum edificiũ creſcere facit E
phe. ij. In quo oĩs edificatio ꝯſtructa cre
ſcit ⁊c. In ſummo q̃ tanq̃ lapis angu-
laris xp̃o nos iungit. Unde ſequit Ipſo
ſummo angulari lapide chriſto ihẽſu. ¶
Tercio ſtephanus dr̃ lapis. non quilibet
ſed quadratus viuus ⁊ politus. Fuit enĩ
quadratus hñs quatuor v̾tutes. ſ. tpan
tiam in ꝓſperis. q̃ fuit plenꝰ fide que oĩa
proſpera mundi facit deſpicere. Habuit
fortitudinẽ in aduerſis. q̃ plenus forti-
tudine. Habuit prudentiã in eligendis.
q̃ fuit plenus ſapiã. Habuit iuſticiaꝫ in
agendis. q̃ fuit plenus grã. Iuſticia enĩ
facit hoĩem grõſum. q̃ reddit vnicuiq̃
ius ſuum ¶ Secundo fuit lapis viuus. ex
quo tres ignes ſunt accenſi. Excutiebat
ſcꝫ ignis zeli quo malos arguebat dicẽs
Dura ceruice ⁊c. Ignis amoris. quo ꝓ
ꝑſecutoribꝰ orabat. Ignis paſſionis qui
velut auꝝ ipſum ꝓbabat. Pſalm̃. Igne
me examinaſti ⁊c ¶ Tercio fuit lapis poli
tus. nam ⁊ deus ipm poliuit qñ eum vul
tum angelicum habere fecit. ⁊ ipſe ſe poli
uit. q̃ oẽm tenebroſitatẽ a ſe abiecit ⁊ lu
cem virtutũ induit Ro. xiij. Abiciamus
opa tenebraꝝ ⁊ induamur ⁊c. Iudei ipm
poluerunt. qñ lapidibꝰ rubiginẽ corpis
abiecerunt Prouer. xxv. Aufer rubiginẽ
de ab argento ⁊c ¶ Quarto fuerunt ibi la
pides materiales. q̃ ibi ad quatuor fue-
runt boni. Primo in inſtrumentũ deſtru-
ctiuũ carceris. ps. Educ de carcere aĩam
meam ⁊c. Scdo in oblectamentũ dulce
dinis. vnde cantat Lapides torrentis il
li dulces fuerunt. Deu. xxxij. Ut ſugeret
mel de petra. Tercio in ornamentũ dyade
matis. Oẽs enĩ lapides in eũ iacti fuerũt
In eius corona lapides precioſi. ps. Po
ſuiſti in capite eius coronã de lapide pre-
cioſo ⁊c. Pſal. Sup dorſum meũ fabri-
cauerunt pctõres. Sicut enĩ faber ſup in
cudem fabricat coronã regalem. ſic iudei
ſup ſtephanũ fabricauerũt ſibi coronã tri
umphalem q̃ tot hꝫ diſtinctiões gemmaꝝ
quot ſunt ictus lapidũ. Criſo. Sicut ex
corona regali vndiq̃ fulgores emittunt
ita martiꝝ corone xp̃i vulneribꝰ diſtictiſ-
ſime oĩ regum dyademate reddunt dele-
ctabiliores. Quarto fuerũt ſibi in mate-
ria pontis. Ex illis enĩ lapidibꝰ factus ẽ
pons quo ſtephanus tranſiuit in celum.
Olim deus poſuerat adã in naui innocẽ
tie. qua naui fracta prepauerat hoĩ tabu-
lam pñie. quibuſdã tñ dedit pontẽ marti
rij ⁊ paſſionis ꝓ xp̃o aſſumpte. Beatus
autem ſtephanus per mare huius ſeculi
ad portũ padiſi peruenit p nauem. q̃ in-
nocentiã ſeruauit. ⁊ per tabulam q̃ durã
pñiam non deſeruit. ⁊ per pontem. q̃ mar
tiriũ paſſus fuit.

¶ De ſancto Johanne euangeliſta. Sermo primus.

Quartum ani
mal ſimile aquile. Apoc. iiij.
Cum per quatuor animalia

quatuor euangeliſte figurent. ¶ Johãnes
tñ ꝑ aquilã deſignat. ⁊ hoc ꝓpter qͣtuor
ꝯmẽdabilia que in ipſa aquila reperiunt.
Primo nãq₃ habet ĩ volatu ſublimitatẽ.
ſic etiam iohãnes tã₃ ſublimiter volauit
ꝙ oĩa viſibilia deſerẽs vſq₃ ad ipm̃ deũ
aſcendit. Aug. ſup Johã. Tranſcẽdit io
hannes oĩa cacumina terraꝝ. oẽs cãpos
aeris. oẽs altitudines ſideꝝ. oẽs choros
⁊ legiones angeloꝝ. niſi eñ tranſiret oĩa
iſta que creata ſunt. niſi ꝑueniret ad deu₃
ꝑ quẽ₃ oĩa facta ſunt. Idẽ etiã dicit ſup
Johã. ꝙ niſi eſſet ſup oĩa eleuatus ⁊ to
tus ſcũs nõ aſcẽderet in deũ. Diſtinguit
aũt Richardus in li. de tri. tres ſpũs. ſc₃
ſpm̃ humanũ. angelicũ ⁊ diuinũ. Johan
nes aũt tranſcendit ſpm̃ humanũ ⁊ ange
licũ ⁊ ꝑuenit vſq₃ ad diuinũ. Iſa. lij. ca.
Ecce intelliget ſeruus meus ⁊ exaltabit
⁊ eleuabit ⁊ ſublimis erit valde. Fuit eñ
exaltatus ſup ſpm̃ humanũ. eleuatus ſup
angelicum. ſublimatus in deũ. Dicit aũt
Ambro. in lib. ſermonũ. volare nõ poteſt
niſi ꝙ puꝝ leue ac ſubtile eſt. Johannes
igit tam ſublimiter volauit ꝙ purus fuit
ſine admixtiõe terrene auaricie. Fuit le
uis ſine ponderoſitate carnalis ꝯcupiſcẽ
tie. Fuit ſubtilis ſine groſſicie ſuperbie. ¶
Scd̃o aquila habet in venando generoſi
tatem. cuius generoſitas ẽ qꝛ vicinis aui
bus ꝑcit. non eñ circa nidum ſuũ venat
ſed longe a nido. Ceteri euangeliſte in lo
cis vicinis ſunt venati. venatus eſt enim
marcus in locis vicinis. i. in euangelio
mathei. qꝛ dicta ſua collegit ⁊ in euange
lio ſuo repoſuit. Venatus eſt matheus in
locis vicinis. qꝛ carnalem chriſti genero
ſitatem texuit. Venatus eſt lucas ĩ locis
vicinis. qꝛ infantiam xp̄i diſſeruit. Ve
nati ſunt oẽs in locis vicinis. qꝛ conati
ſunt oẽs ea dicere que xp̄s geſſit ĩ mũdo.
Johãnes aũt in locis vicinis venari no
luit. qꝛ nec dicta alioꝝ replicauit. nec te
xuit chriſti natiuitatem carnalẽ ſ₃ celeſtẽ
nec chriſti infantiã ſed gloriã ſempiternã
nec tm̃ ea que chriſtus fecit in mũdo. ſed
etiam in celum aſcendens ipſum verbum
eduxit de celo ⁊ in ſuo poſuit euangelio.
Ezech. xvij. Aquila grãdis ⁊c. ⁊ ſequit
Venit ad libanũ. i. ad celum. ⁊ tulit me
dullam cedri. i. xp̄i qui eſt altus ꝑ poten
tiam maieſtatis. qui habet corticem. id ẽ
humanitatem. ⁊ medullam. i. deitatem.
Ceteri euangeliſte tulerũt corticem. id ẽ
verſati ſunt circa humanitate₃. medullã
aũt. i. diuinitatem iohãnes accepit. Jdõ
ſcd̃m Greg. ceteri euangeliſte ꝑ aĩalia de
ſignant. qꝛ vt animalia in terra gradiũt
Hic autem ꝑ aquilam qꝛ in celũ volauit
cum chriſti diuinitatem diſſeruit. In hoc
ſecundo ꝯſiſtit generoſitas aquile. qꝛ pre
dam ſola non comedit ſed ꝑtem alijs de
reliquit. Paulus predam quam in celo
rapuit ſolus manducauit. qꝛ ſibi retinuit
qd̃ homini loqui non licuit. Sed iohan
nes predam quã ſup celos rapuit ſolus
nõ manducauit ſed eam ⁊ verbis predi
cauit ⁊ nobis reliquit in ſcriptis. Orige
nes. Quia igit paulus verba audiuit q̃
non licet homini loqui. iohannes intime
veritatis inſpector in ꝑadiſo ꝑadiſoꝝ. i. ĩ
cauſa oĩm audiuit vnicum verbum. ꝑ
qd̃ oĩa facta ſunt. qd̃ ⁊ licuit loqui ⁊ põt
hominibꝰ predicari. ¶ Tercio aquila h₃ in
faciendo nidum aſtutiã ⁊ calliditatem qꝛ
ibi ponit precioſos lapides habentes vir
tutem fugandi ſerpentes. ſic iohannes in
nido. i. in ſuo euangelio ponit lapides p̃
cioſos qui fugant oẽs hereticos. Unus
lapis precioſus ẽ. In principio. i. in eter
nitate erat verbum. Iſte lapis precioſus
fugat ſerpentẽ neſtoriũ qui dixit chriſtu₃
hũiſſe principiũ. Alius eſt. Et verbũ erat
apud deũ. Iſte lapis fugat ſerpentem ſa
belliũ. qui dixit ꝙ nulla in diuinis ẽ diſtin
ctio perſonaꝝ. Alius cum dixit. Et deus
erat vbũ. Iſte lapis fugat ſerpentẽ arriũ
qui dixit filiũ eſſe minorem patre. Alius

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cum dixit. Omnia per ipſum facta ſunt.
Iſte lapis fugat ſerpentē manicheuꝫ qui
dixit viſibilia a deo creata nō eſſe. Alius
cū dixit. verbū caro factum eſt Iſte lapis
fugat ſerpentes machometi qui poſuerūt
xp̄m habuiſſe corpus . non tñ de virgine
ſumptū ſed de celo delatum. quod ſi eſſet
corpus illud caro dici nō poſſet. cuꝫ caro
dicat aliquid ꝯtextum ex quatuor elemē
tis ¶ Quarto aquila habet viſus acuita-
tem. vnde ſm yſido. aquila ab acumine ē
dicta. Sic iohannes tantā habuit viſus
acuitatē ꝙ in terra poſitus celeſtia vidit.
Unde ꝓpter eius altiſſimū intellectū dy-
oniſius vocat eum euangelij ſoleꝫ. ⁊ eius
doctrinā ſplendidiſſimū radium Et ſicut
aquila pullos ſuos in ſolē aſpicere facit
⁊ quos irreuerberatis oculis radios aſpi
cere ꝯſpicit tanꝙ̄ ꝓprios nutrit. quos ad
terram reſpicere videt tanꝙ̄ degeneres
abijcit. Sic iohannes viros ſpūales ⁊ ce
leſtes diligebat ⁊ fouebat. degeneres aūt
repellebat. vnde dr̄. j. Jo. j. Deus lux eſt
⁊ tenebre in eo nō ſunt vlle. Si dixerim⁹
qm̄ ſocietatem cū eo habemus. ⁊ in tene-
bris ambulamus mentimur. ecce filij de
generes. ſi aūt in luce ambulamus ſicut
ipē eſt in luce ſocietatē habemus ad inui
cem. ecce filij ſpūales ⁊ celeſtes.

¶ De eodem Sermo. ij.

Beniamin amantiſſimus dn̄i ha
bitabit confidenter in eo. Ipē in
thalamo tota die morabit᷑. ⁊ in
ter humeros illius requieſcet. Deut. xxx
¶ iij. In hijs verbis notant᷑ quinqꝫ priuele
gia iohannis Primū eſt virginitas inte
gra cum dr̄. Beniamin. qui interpretat᷑ fi
lius dextre Cum enim ſtatui ꝯiugali debe
atur fructus triceſimus. ⁊ viduali ſexage
ſimus. ipſi tñ virginitati debet᷑ fructus cē
teſimus qui numer⁹ de leua tranſit in dex
tram. ⁊ ideo per dextrā virginitas deſigna
tur. Merito aūt virginitas meruit mul-
tas prerogatiuas ⁊ in mūdo ⁊ in celo. nā
in mundo habuit ex hoc cum xp̄o maiorē
familiaritatē. Aug⁹. ſuper iohannē. Sūt
qui ſenſerunt iohannē ideo plus amatū.
ꝙ neqꝫ vxorē duxit ⁊ ab ineunte puericia
caſtiſſime vixerit. Meruit ſapiē ſublimi-
tatem. Iherō. ꝯtra iouinianū. Johānes
quaſi aquila ad ſupna volat. ⁊ ad ipſum
patrem ꝑuenit. d. In principio erat ver-
bum. Expoſuit virginitas qd̄ nuptie non
poterant. Meruit cum mr̄e dei ſocietateꝫ
Iherō. ꝯtra iouinianū. Ut breui ſermone
ꝯprehendā doceā cuius priuilegij ſit Jo
hannes immo in iohanne virginitas. A
dn̄o virgine. mater virgo virgini diſcipu
lo ꝯmendat᷑ Habet etiam merito virgini
tas prerogatiuas in celo. ſ. coronā aureo
lam in capite. Pſal. Gloria ⁊ honore co-
ronaſti eum dn̄e. Modulatōem in ore A
poca. xiiij. Cantabāt quaſi canticū nouū
⁊c. Fulgidā veſtem in corꝑe. Eiuſdē. iij
Ambulabunt mecū in albis. Aſſociatio
nem xp̄i in ꝑfectōne. Eiuſdem. xiiij. Hij
ſequunt᷑ agnū quocunqꝫ ierit. Et fructuꝫ
centeſimū in remuneratōe. Luc. viij. Ali
ud cecidit in terram bonā ⁊ ortū fecit fruc
tum centuplū ¶ Scōm priuelegiū ē ſin-
cera dilectō cū dr̄. amantiſſimus dn̄i. Di
ſtinguit aūt ipſe triplicem dilectōnem. ſcꝫ
ſermonis. opis ⁊ cordis dicens. j. Jo. iij
Non diligamus verbo neqꝫ lingua tm̄ ſꝫ
ope ⁊ veritate. Eſt ei triplex amor. ſ. oris
opis ⁊ cordis. ideo bene dicit. Nō diliga
mus verbo ⁊c. Dilexit xp̄s ap̄los dilecti
one ſermonis. qꝛ eos diligenter inſtruxit
Ideo fuerunt amati dilectōe operis . qꝛ
oīa cariſmata gratiaꝝ eius infudit. ideo
fuerunt amantiores. Johannē dilexit di
lectōe precordiali. ideo fuit amantiſſim⁹
Ideo voluit vt ſupra pectus ſuū vbi eſt
ſedes cordis recūberet. ad innuenduꝫ ꝙ
ipſum precordiali amore dilexit ¶ Terciū
priuelegiū eſt mors ſecura cum dr̄. Hita
bit ꝯfidenter cū eo. Confidēter eñ in xp̄o
mori potuit q̄ habuit ꝯſciam letificātē. j.

Cor.j. Gloria noſtra hec eſt teſtimoniū
ꝯſcientie noſtre. bonoꝝ opeꝝ affluentiã
ꝯcomitantē Job.v. Ingredieris in abū
dantia ſepulcꝝ ⁊c̄. xp̄m aſſociantē. Appa
ruit nanqȝ ſibi dn̄s ihesus xp̄us dicens.
Veni dilecte mi tempus eſt vt epuleris
in ꝯuiuio meo cum fratribus tuis. A-
poſtoloꝝ turbam ꝯuenientem. q2 omēs
ad eius tranſitum ꝯuenerūt. dicitur Geñ
xlij. Duodecim fratres ſumus minimus
domi remanſit. alius nō ē ſup aliū. Apo-
ſtoli quidem duodecim fratres fuerunt.
vnus ſcȝ iudas nō erat ſup alium. mini-
mus ſcȝ iohānes qui ceteris erat iunior
adhuc in domo remāſerat. ⁊ ideo ad ip̄m
deducendū omnes ꝯuenerunt. Quartū
eſt matris dei veneranda cuſtodia. cū dr̄.
Quaſi in thalamo tota die morabatur.
Ipſe enim factus eſt paranimphus ſpōſe
regis. ⁊ ideo tota die in thalamo habita
bat. q2 ſponſam regis cuſtodiebat. Qualis
autem ⁊ quātus fuit ille theſaurus. talis
⁊ tantus fuit iſte theſaurus. Credendum
eſt enim ꝙ ſi xp̄s inueniſſet meliorem the
ſaurū ſibi ꝯmendaſſet. Secure ergo iuſti
ad iohannem deberēt accedere. qui habet
in poteſtate matrem gratie. Secure ⁊ pec
catores quia habet in poteſtate matrē mi
ſericordie. Secure ⁊ morientes. q2 habet
in p̄tāte illam que in morte ab hoſte nos
ꝓtegit. Secure ⁊ anime decedentes. q2
habet in poteſtate illam que in hora mor-
tis animas ſuſcipit. Unde cātat eccleſia
Maria mater gratie ⁊c̄. Quintum priui
legium eſt honoris magnificētia cum dr̄.
Inter hūeros eius requieſcet. Magnus
honor ⁊ magni amoris indicium fuit qñ
iohānes in chriſti pectore requieuit. De-
bemus ergo nos ipſum honorare. q2 ip̄m
honorauit xp̄s. angelus totus cetus apo
ſtolicus omniū ſanctoꝝ laudabilis nūe-
rus. xp̄s nāqȝ ipſuȝ honorauit qñ eū ſup
pectus ſuū requieſcere fecit. Unde cantatur
Valde honorandus eſt beatus iohannes
qui ſupra pectus domini ī cena recubuit.
Angelus ipſum adorauit q2 ab eo ado-
rari recuſauit ⁊ ſe ꝯſeruum ſuum vocauit
Apo.xix. Permiſit quidem ſe adorari a
ioſue q2 erat calciatus. Jō dixit. Solue
calciamentū ⁊c̄. Johannes autem pedes
affectuū ſuoꝝ ab omni amore mundi diſ
calciauerat. Apoſtoli quoqȝ ipſum hono
rauerūt quando ipſum ⁊ petrum colūnas
eccleſie ad ſamaritanos miſerunt vt ha-
betur Act.viij. Omnes etiam ſancti ipſuȝ
honorauerunt q2 ad eius tranſitum ꝯue
nerunt. Et ideo totus mundus debet euȝ
honorare honore generali. inqȝtū fuit apo
ſtolus. ⁊ ſpeciali inqȝtum xp̄i amicus ⁊
ſingulari. inqȝtum recubuit ſupra xp̄i pe-
ctus ⁊ cuſtos eſt virgini deputatus.

De eodem Sermo.iij.

Dilectus meus mihi ⁊ ego illi ⁊c̄
Cañ.ij. Iſtud verbum nō poteſt
alicui melius ꝯuenire qȝ iohāni
qui fuit a xp̄o dilectus ⁊ qui xp̄m ſpāli
amore dilexit. Circa ipſam autem dilec-
tionem quinqȝ ꝑ ordinem ſunt videnda
Primo quid fuit huius dilectōis cauſa
Circa qđ ſciendum ꝙ prima cauſa fuit
iohannis puritas ⁊ incorruptio. tales er
xp̄s amat Prouer.xxij. Qui diligit cor-
dis mundiciam ꝓpter puritatem ⁊ gratiā
labioꝝ habebit amicū regem. Et q2 adeo
purus fuit. iō chriſtus cum eo familiari-
tatem habuit. Eccle.xxvij. Volatilia ad
ſibi ſimilia ꝯueniunt. vnde vnuȝ volatile
xp̄s. Pſal. Aſcendit xp̄s ſup cherubin ⁊
volauit. Secundū fuit beata virgo Eccl.
xi. Breuis in volatilibus ē apis. Terciū
fuit iohannes. qui in forma aquile de-
monſtratus eſt. Iſta autem tria volatilia
ꝯuenerunt quia ſpecialem familiaritateȝ
habuerunt. Secunda cauſa eſt feſtina cō
uerſio q2 in iuuētute ad xp̄m ꝯuerſus fu
it. Tales enim xp̄s multum diligit ſicut
innuitur Math.x. vbi dicitur. ꝙ chriſtus
paruulos amplexatus fuit. manus eis im

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

poſuit ⁊ benedixit ipſis. nunq̃ȝ alicui ſem
tales amicicias oſtendit. Sufficit nanq̃ȝ
ſenibꝰ ꝙ a ſenibꝰ regant̃. Juxta illud. ſe
nex puerꝝ portabat. puer aūt ſenem rege/
bat. ꝙ ab ipſo non ꝓijciantur. ps. Ne ꝓij
cias me in tempe ſenectutis. ꝙ ab ipſo
non derelinquant̃. Pſal. Et vſq̃ȝ in ſene
ctam ⁊ ſeniū ne derelinquas me ¶ Tercia
cauſa eſt ipſius iohannis feruens dilectō
Deus eñ diligit diligentes ſe. Prouer.
viij. Ego diligentes me diligo. Ipſe eñ
iohannes dilexit xp̄m viuentem. cuius ſi/
gnum eſt. q2 ob ſui amorē oīa dereliquit.
Canti. viij. Si dederit homo oēm ſubſtā
tiam domus ſue ꝓ dilectione ⁊c. Dilexit
morientem. cuius ſignum eſt. q2 iuxta cru
cem ipſe ſtetit. Dilexit mortuum. cuius
ſignum eſt q2 ad monumentū ipſe cucur/
rit. Bernar. Qui amat ardentius. currit
velocius ⁊ peruenit citius ¶ Secundo vi
dendum eſt que ſunt ſigna huius dilectō
nis. Primum quidē ſignū eſt. q2 ſua ſe/
creta ſibi reuelauit. ⁊ ea que faciunt ad in
ſtructionem fidei ꝑfecte ſicut in euāgelio
⁊ vite ꝑficiende. ſicut in epiſtolis. ⁊ glīe
ꝯſummande ſicut in apocalipſi. Secun/
dum ē. q2 magnis gratijs ipſum dotauit
Magnam eñ grām deputauit ſibi yſay
as qñ deus fecit ipſum ꝓplxtam ſuū. Ja
cobꝰ qñ fecit ipſum apl'um ſuum Lucas
qñ fecit ipſum euangeliſtā ſuum. Augu/
ſtinus qñ fecit eū ꝯfeſſorem ⁊ doctorē ſuū
Agnes qñ fecit eā virginē ⁊ ſponſam ſu
am. in iohāne aūt hec oīa repriunt̃ ¶ Ter
cium ſignū eſt qñ multam ſibi familiari/
tatem oñdit. Fecit eñ eum ſuū familiarē
ideo vocat̃ diſcipulus quem diligebat ihe
ſus Eccl. vij. Amicus in domeſticis fidu
cialiter aget Fecit eū camerariū. q2 in tha
lamo ſui ſinus requieuit. Deute. xxxiij.
Quaſi in thalamo tota die morabit̃. Fe
cit eum ſecretariū. q2 ſecreta ſua ſibi reue
lauit. Jſaie. xlv. Dabo tibi theſauros ab
ſconditos ⁊ archana ſecretoꝝ. Fecit eum
theſaurariū ſuum. q2 mrēm ſuam ſibi reli
quit. qđ ad magnā iocunditatē ⁊ exulta/
tionem ſibi fuit. Eccl. xv. Jocunditatē ⁊
exultatiōem theſaurizauit ſup eū. per que
oñditur ꝙ xp̄s nō tm̄ dilexit ipſum dilec
tione generali. q2 diligit ſua precepta ſer
uantes. Juxta illud Johā. xv. Uos ami
ci mei eſtis ſi feceritis ea que precipio vo
bis. non tm̄ dilectōne ſpeciali qua diligit
ſua ſecreta ſcientes. Juxta illud Jo. xiiij
Uos aūt dixi amicos. q2 quecunq̃ȝ audi
ui a patre meo nota feci vobis. Sed etiā
dilectōne ſingulari qua diligit amicos in
timos ⁊ precordiales ¶ Tercio videndū
eſt que ſit iſta dilectio. Dilectio mūdi nō
eſt vera. q2 ⁊ in vita fallit ⁊ in morte deſe
rit. ⁊ poſt mortem amicū obliuioni tradit
Dilectio aūt qua xp̄us iohannē dilexit ē
vera. q2 ip̄m dilexit in vita. vnde vocatur
diſcipulus quē diligebat ihūs. Dilexit
in morte. q2 cū ceteris apoſtolis ad ip̄m
morientē acceſſit. Dilexit poſt mortē. q2
ip̄m ad ſuum ꝯuiuium introduxit Pſal.
Tenuiſti manū dextrā meam. me ſcȝ in vi
ta in tui amore conſeruando. ⁊ in voluntate
tua deduxiſti me ſcȝ in morte diligendo. ⁊
cum gloria ſuſcepiſti me ſcȝ poſt mortem
deducendo me ad ꝯuiuium tuum ¶ Quar
to eſt videndum que fuit differentia dilec
tionis petri ⁊ iohannis ad xp̄um. Circa
qđ ſciendū ſicut dicit bernar. Chriſtus di
ligendus eſt fortiter. dulciter ⁊ ſapienter.
Petrus ergo dilexit fortiter. q2 ſecū ⁊ in
mortē ⁊ in carcerem ire ꝓmiſit Johānes
dilexit dulciter. q2 in ſinu ſuo recubuit. v
terq̃ȝ dilexit ſapienter. q2 nullis temptati
onibꝰ dyaboli. nullis ꝑturbationibꝰ mū
di. nullis voluptatibꝰ carnis a xp̄i morte
poterant euelli ¶ Quinto videndū ē que
ſit differentia dilectōnis xp̄i ad petrū ⁊ ad
iohannē. videt̃ eñ ꝙ plus dilexit iohan
nem q̃ȝ petꝝ. ⁊ tñ petrus plus videt̃ dile
xiſſe xp̄m q̃ȝ iohānes. Circa qđ ſciendū
ꝙ triplex eſt dilectio. Una q̃ ꝯſiſtit in fa/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

miliaritatis oſtenſione. ⁊ iſta magis dile
xit chriſtus iohannem q̄ꝫ petꝝ. qꝛ magna
ſigna familiaritatis iohāni oſtendit. ex eo
ꝙ ſupra pectus ſuum recubuit ⁊ matrem
ſuam ſibi recōmendauit. Scd̄a dilectio
eſt que ꝯſiſtit in donoꝝ exhibitōne. ⁊ iſta
magis dilexit petrū. qꝛ maiora dona ſibi
ꝯceſſit. qꝛ fecit eum principem apoſtoloꝝ
⁊ ſuum vicarium dereliquit ⁊ claues reg
ni celoꝝ ſibi dedit. Tercia dilectō eſt que
ꝯſiſtit in precordiali amore. ⁊ iſta vtrūqꝫ
equaliter dilexit. ambos eñ dilexit equa
liter affectōne animi. qꝛ ambo apud deuꝫ
erant equalis meriti.

De eodem Sermo. iiij.

Ingredieris in abūdantia ſepul
chrum ſicut infert̄ aceruus triti
ci in tempore ſuo. Job. v. Johā
nes euangeliſta non fuit poſitus in ſepul
chro ſed ſponte ingreſſus ē. ⁊ hoc vt iterꝝ
renouaret̄ vt triticum iterꝝ renouat̄. In
verbis igit̄ premiſſis tria tangunt̄. Pri
mum eſt moriendi magna auiditas ī hoc
ꝙ ſepulchꝝ ſponte ingreſſus eſt. valđ ei
mori affectabat. qꝛ multum deſiderabat
guſtare tam dulce ꝯuiuiū. vnde ait Gra
tias ago tibi qꝛ dignatus es me ad tuas
epulas inuitare ſciēs qꝛ ex toto corde de
ſiderabam te. Eccl. xxiiij. Qui edunt me
adhuc eſurient. Deſiderabat videre tam
dulcem amicum. vnđ ait. Odor tuus in
me ꝯcupiſcentias excitauit eternas. ps.
Quando veniam ⁊ apparebo ante facieꝫ
dei. Deſiderabat videre tam p̄cioſum the
ſaurum .i. virginem beatam ſibi a deo re‑
cōmendatam. Ibi enim habebat cor ſuū
vbi theſaurus ſuus. Deſiderabat adiūgi
ad tam iocundum ꝯſortiū vnde ait. Su
ſcipe me vt cuꝫ fratribꝫ meis ſim. Pſal.
Ecce q̄ꝫ bonum ⁊ q̄ꝫ iocundum habitare
fratres in vnum. Secundo ponit̄ meri
toꝝ copioſitas. cum dicit̄. In abūdātia
Eſt enim mortuus in abundantia dierū.
qꝛ cum eſſet. xcix. annoꝝ Geñ. xxv. Mor
tuus eſt abraham ī ſenectute bona ⁊ ple‑
nus dieꝝ. In abundantia meritoꝝ. quia
in ſua iuuentute ſeruire incepit ⁊ vſqꝫ ad
decrepitam etatem perſeuerauit. Eccl. xi.
Mane ſemina ſemen tuum ⁊c̄. In abun
dantia premioꝝ. habuit eniꝫ coronā vnā
inq̄ꝫtum fuit virgo incorruptus. aliā in‑
q̄ꝫtum predicatoꝛ gratioſus. aliaꝫ inq̄ꝫtū
fuit martyr inuictus qꝛ in oleo fuit aſſa‑
tus. Tercio ponit̄ ſua felicitas cuꝫ dicit̄
Sicut infert̄ aceruus tritici in tēpe ſuo.
Triticum enim in horreum infert̄ vt hō
inde nutriat̄ ⁊ in ſuo tempore ſeminet̄. ⁊
iterꝝ renouet̄. Sic beatus iohannes in ce
lum eſt illatus vt nos nutriat ꝑ ſua meri
ta ⁊ ipſe renouet̄ ⁊ in anima ꝑ impaſſibi
litatem ⁊ in corꝑe ꝑ immortalitateꝫ. De
morte quidem ſua quatuoꝛ ſunt opinio‑
nes. Quidam ei dixerunt ipſum in celo
eſſe cum corꝑe glorificato qđ ꝯuenire di
cunt dei liberalitati. ⁊ iohannis dignitati
Deus quideꝫ ſibi valde liberalis fuit. qꝛ
corpus ſuum cuſtodiuit. ne corruptioni
ſubiaceret. ne oleum adureret. ne venenū
noceret. ne gladiꝰ deſeuiret. ne mortis do
lorem ſentiret. Si igitur chriſtus corpori
iohānis tam liberalis fuit in mundo non
debuit minus liberalis eſſe in celo. Con‑
gruit etiam dignitati iohannis qui ī ſinu
chriſti recubuit. qui criſto tam familiaris
extitit. qui virgini ſocietatem fecit. a quo
angelus adorari noluit. Si ergo alioruꝫ
apoſtoloꝝ corpora ſic honorant̄ in terris.
manifeſtum ē ꝙ corpus iohannis ſic ho
norari debuit. quia tanta excellentia dig‑
nitatis preditū fuit. Poſtq̄ꝫ autē nullus
exhibet̄ ſibi honoꝛ in mūdo conueniēs eſt
vt corpus eius corpori chriſti et matris
eius ſocietatem faciat in celo ſicut feciſſe
conſtat in mundo. Alij dicunt ipſum eſſe
defunctum ⁊ animam glorificatā in celo
Corpus vero in loco hominibus ignoto
deo autem cognito reſeruari. ſicut de cor‑
pore moyſi dicit̄. Poteſt quideꝫ deus in

aliquo loco ſibi cognito per angeloꝝ mi-
ſterium corꝑi dilecti ſui honorem exhibe
re diuinum, put decet habere dilectū. qua
re autem diuina ꝓuidēcia indicauerat ip
ſum corpus eſſe occultandum. inter diui
na ſecreta eſt hoc numerandū. ¶ Tercij di
cunt ipſum adhuc viuere. ⁊ in paradiſuꝫ
tereſtrem tranſlatum eſſe. tempore auteꝫ
antichriſti inde educet̃ ⁊ ab ipſo occidet̃.
Unde dicit theophilus. Chriſtus non ne
gauit iohannē moriturꝝ nam omne quod
oritur morit̃. ſed dixit Uolo eū viuere vſ
qꝫ ad finem mundi. ⁊ tunc patietur ꝓ me
martiriū cum helia. poſtea ſubdit Et ſi aſ
ſignet̃ eius ſepulchꝝ viuens intrauit illō
⁊ poſtea diſceſſit. ¶ Quarti dicunt ipſum
adhuc viuere ⁊ ſub terra dormire ⁊ hoc vo
lunt oſtendere per verbū dn̄i qui dixit. ſic
eum volo manere ⁊c̄. Et exemplo moyſi
quem adhuc dicunt ſub terra dormire. et
qꝛ in eius ſepulcro nil niſi manna inueni
tur qđ adhuc ibi quaſi flatu quieſcentis
ſcaturire videtur. Sed huic opinioni ob
uiat auguſtinus. quia ait. Paruam grām
chriſtus ſuo dilecto feciſſet ſi ceteris apo
ſtolis in gloria regnantibꝫ ipſe ſub terra
dormire dicatur. Ad verbū domini qui di
xit Sic eum volo manere donec veniā ⁊c̄
reſpondet Criſoſtomus. id eſt nolo ipſuꝫ
per martirium ꝯſummari ſed expectare do
nec ego veniēs recipiam eum in eterna be
atitudine. Ad exemplum autem de moy-
ſe reſpondet auguſtinus ꝙ ſcriptura ipm̄
teſtat̃ fuiſſe mortuum. Si tamen dicitur
ꝙ cum helia viuus apparebit. poterit deꝰ
de facili ipſum ſuſcitare ad horam. Cor-
pus autem eius voluit eſſe abſconditum
ne iudei circa corpus eius ydolatriā exer
cerent. De manna aūt ibi ſcaturiente rn̄-
dit augꝰ. ꝙ forte ꝓpter hoc fit vt eiꝰ mors
precioſa ex hoc ꝯmendetur. quā mortem
martirium non ꝯmendat. vel forte ꝓpter a
liam cauſam quā ignoramus.

¶ De eodem. Sermo. v.

Hic eſt diſcipulus ille quem dili
gebat iheſus Johan. vlt. Mag
na prerogatiua iohānis in hoc ꝑ
pendit̃ ꝙ ipſe ſpecialiter dilectus fuiſſe ꝑ
hibetur. Nos vero eius prerogatiuas ⁊ ꝑ
uelegia videamus. ¶ Primum eſt qꝛ xp̄s
ipſum ſpeciali amore dilexit. nec mirum.
quia ipſe ꝓpter amorem xp̄i omnem aliū
amorem deſeruit. ſcꝫ amorem naturalem.
id eſt patris quem in naui deſeruit. Amo
rem carnalem. ſcꝫ vxoris ſue quā ob amo
rem chriſti ꝯtempſit Amorem mundanū
qꝛ nauem ⁊ rethia ⁊ omnia que habebat
ꝯtempſit. Amorem ꝓprium qꝛ ꝓpriam vo
luntatem dimiſit ⁊ chriſto ſemꝑ adheſit.
Mathei. xix. Ecce nos reliquimus oīa ⁊
ſecuti ſumus te. hoc quantum ad deſertō
nem amoris mundani. ⁊ ſecuti ſumus te
non nos. ⁊ hoc quantum ad deſertionem
amoris ꝓprij. ⁊ ſubditur. Et omis qui re
liquerit frēs aut ſorores aut patreꝫ ⁊ ma
trem. hoc quantum ad deſertōem amoris
naturalis. aut vxorē. hoc quantū ad deſ-
tionē amoris carnalis. ¶ Secundū priue
legiū eſt. qꝛ ad omnia ſecreta eū admiſit.
ſicut ad puelle reſuſcitatōem. ⁊ glorioſaꝫ
tranſfiguratōem. Si enim xp̄us volebat
facere grām apoſtolis. ipſe erat vnus de
tribꝫ. ſicut pꝫ in illa puelle reſuſcitatione.
⁊ glorioſa tranſfiguratōne. Si volebat fa
cere gratiam duobꝫ ipſe erat vnus de du
obꝫ. Nam ipſuꝫ ſolum ⁊ matheū fecit eu
angeliſtam ⁊ apoſtolū. Si volebat facere
grām vni ſoli ipſe erat ille ſolus. qꝛ ipſuꝫ
ſolum in ſinu ſuo admiſit. ¶ Terciū priue
legium eſt. qꝛ matrem ſibi recommenda-
uit Chriſtus nāqꝫ in hac vita ipē poſſedit
quinqꝫ. ſcꝫ corpus. aīam. modicā tp̄alem
ſubſtantiā. eccleſiā. ⁊ matrem ꝓpriā. Cor
pus igit̃ recommendauit nicodemo. aī-
mā patri. tp̄alem ſubſtantiam iude. eccle
ſiā petro. mrēm iohanni. qđ vtiqꝫ magni
amoris indicium. et ratōe rei recommen
date. qꝛ. ſ. tm̄ theſaurꝝ ſibi ꝯmiſit. ⁊ ratiōe

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

recõmendantis. qꝛ ſcꝫ ſuoꝝ vulneꝝ obli/
tus matris non obliuiſcebat̃. ⁊ dilecti di
ſcipuli recordabat̃ ⁊ ratõne modi recom
mendandi. quia non dixit. Ecce ſeruus
tuus vel nepos tuus. ſed ecce filius tuus
Nec dixit. ecce domina tua vel matertera
tua. ſed ecce mater tua. Quartum priui/ ¶
legium eſt. qꝛ ꝓfunda ſapientia ipſum re
pleuit. Eccle. xv. Aqua ſapientie ſaluta/
ris potauit eum. Nec mirꝫ ſi tanta ſapien
tia fuit plenus. qꝛ ſedit ad fontem diuinũ.
habuit intellectum angelicuꝫ. intrauit in
cauſam cauſaꝝ ⁊ totus tranſiuit in deum
Ad fontem quidem diuinũ ſedit qñ ſupra
pectus domini recubuit. d̃ quo fonte tam
copioſe hauſit ꝙ quaſi quidam fluuius
paradiſi factus fuit. Unde cantat̃. Quaſi
vnus de paradiſi fluminib⁹ ⁊c̃. Intellectũ
angelicum habuit Aug. Sapientia diuĩe
ait apoſtolus in cor hominis nõ aſcendit
ſed tñ in cor iohãnis aſcendit inq̃ꝫtũ ipe
nõ homo erat. ſed angelus eſſe cepat. In
trauit etiam cauſam cauſaꝝ. vñ Orige.
dicit. ꝙ paulus raptus eſt vſqꝫ ad terciũ
celum. iohãnes trãſiuit oẽ celũ. Paulus
raptus eſt in paradiſum. iohãnes ſupra
omnẽ paradiſum paradiſoꝝ. Trãſiuit etiã
totus in deum. Orige. Nõ eñ aliter iohã
nes potuit aſcendere in deum niſi totus
fieret deus ¶ Quintum priuilegium ẽ. qꝛ
ſupra pectus xp̃i recubuit. Pectus autẽ
xp̃i erat mẽſa celeſtis. in qua ſunt delicie
ãgeloꝝ. gazophilaciũ in quo ſunt theſau
ri omniũ ſcientiaꝝ. ⁊ fons diuinus ĩ quo
eſt plenitudo omniũ gratiaꝝ. Qñ autem
famelic⁹ ſedet ad menſam deliciaꝝ valde
ſatiat̃. quando egenus intrat gazophila
tium theſauroꝝ valde ditat̃. qñ ſitibũd⁹
peruenit ad fontem amenum tunc valde
replet̃. Beatus ergo iohãnes recũbendo
ſupra pectus domini ſedit vt famelicus
ad menſam angelorum. ⁊ ideo fuit valde
ſatiatus. Intrauit tãqꝫ egenus gazophi
latium omnium ſcientiarum, ⁊ ideo fuit

valde ditatus. Sedit vt ſitibundus ad
fontem omniũ gratiaꝝ. ⁊ ideo fuit valde
repletus Iſta tria tangunt̃ Eccle. xv. ca.
Cibauit eum dominus pane vite ⁊ intel/
lectus. ecce qualiter famelicus ẽ paſtus.
Aqua ſapientie potauit illum. ecce qua/
liter ſitibundus eſt potatus. Iocũditatẽ
⁊ exultationem theſaurizauit ſuper eum.
ecce qualiter egenus eſt ditatus ¶ Sextũ
priuilegium eſt quia chriſtus ſibi prodi/
torem ⁊ non alteri reuelauit. ꝑut petrus
iohanni innuit. ex quo oſtendit̃ eius ma
gna autoritas Petrus damian⁹. Pro/
fert chriſtus verbum in medium ⁊ totus
tacet ſenatus apoſtolorum Iohãnes ṽo
cum diſcipulorum perſona in ſe ſuſcepta
vnus cõſultor accedit. oſtendit̃ eius ma
gna poteſtas Idem. Quantum apud iu
dicem pro peccatoribus poterit qui ꝓ ip
ſius curie celeſtis ſenatoribus interuenit
oſtendit̃ magna noſtra ſecuritas Idem.
Quantum flagitare debemus eius auxi/
lium quem ſibimet apoſtoli interceſſoreꝫ
petierũt. Et quia aduocatus eſt ſummus
humiliter eſt a minimis implorandus.
¶ Septimũ priuilegium eſt. qꝛ omniũ ſan
ctoꝝ perfectõnem habuit. Idem. Quem
in virtutib⁹ incomparabiliter iohãnes non
excedat. Apoſtolus nãqꝫ eſt in epiſtolis.
euangeliſta in euangelio. propheta in apo
calypſi. Fuit etiam martir inq̃ꝫtũ in oleo
aduſtus. Unde etiam dicit Policratus
epiſcopus epheſiorum. Iohannes ponti
fex auream laminam in fronte portans.
martyr ⁊ doctor in epheſo obdormiuit ¶
Octauũ priuilegium eſt quia chriſtus de
ipſo ſpecialem curam habuit. cum dixit
petro Quid ad te. Curam ecc̃ie petro cõ/
miſit. curam autem iohannis ſibi reſerua
uit. cum dixit. Sic eum volo manere do/
nec veniam ⁊c̃. Et matri cõmiſit dicens.
Ecce filius tuus. Magnũ eſt eſſe in cura
vicarij dei. id eſt Petri. maius eſt eſſe in
cura matris dei. maximuꝫ in cura chriſti.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Monum priuilegium eſt. qꝛ maiori enim
xp̄s ſua caritate repleuit. quod triplici ſi
gno oſtendit̄. Primo. quia ad monumē
tum prius cucurrit. Grego. Illi pre cete
ris cucurrerunt qui pre ceteris amauerūt
Secundo quia de caritate plus ceteris lo
cutus fuit. Mathei. xij. Ex abundantia
cordis os loquitur. Criſo. Mos eſt amā
tum vt amorem ſuū ſilentio tegere neque
ant. Tercio quia vſqꝫ ad decrepitam eta-
tem caritatem docuit. Iheronimus. Jo-
hannes cum epheſi moraret̄ vſqꝫ ad vlti-
mam ſenectutem ⁊ vix inter diſcipuloruꝫ
manus ad eccleſiam deferetur nec poſſet
plena verba ꝯtexere ſemꝑ dicebat. Filioli
diligite alterutrū. Tandē interrogatus cur
hoc ſꝑ diceret. reſpondit. qꝛ preceptū dn̄i
eſt. ⁊ ſi hoc ſolū fiat ſufficit.

De innocentibus.
Sermo primus.

Vidi ſupra mō
tem ſyon agnum ſtantem ⁊c̄. A
poca. xiiij. Gloria ⁊ beatitudo iſtoꝝ puu-
loꝝ ex multis cauſatur ꝑut ex preſenti le
ctione colligit̄. Primo ex nobili aſſociati
one. quia aſſociati ſunt agno. nec mirum
ſi agnus libenter moratur cum eis. Ho-
mo quidē libenter morat̄ cum ꝯciuib9 ſu-
is. Chriſtus igitur fuit bethleemita. ⁊ iſti
bethleemite. Libenter homo morat̄ cuꝫ io
culatorib9 ſuis. ⁊ iſti ſunt ioculatores cri
ſti. Apoca. xiiij. Vocem quā audiui ſicut
citharedoꝝ citharizanciū in citharis ſuis.
Libenter homo morat̄ cum domicellis et
ſeruitorib9 ſuis. maxime cum ſint mūdi.
⁊ honeſti. ⁊ de hijs dicitur. Sine macula
ſunt ante thronū dei Libenter enim homo
morat̄ cum ꝯſimilib9 ſuis Ipſi namqꝫ fu
erunt virgines. martires ⁊ innocentes. li
benter igit̄ xp̄s cum eis moratur tanq̄m
virgo cum virginib9. martir cum martiri
bus. innocens cum innocentib9 Secū
do eoꝝ gloria cauſatur ex deſcriptione cū

dicitur. Habentes nomen eius ⁊ nomen
patris eius ſcriptum in frontibus ſuis.
Tercium autē nomen quod in fronte ſcri
bitur habetur Apocalipſ. iij. Et nomen ci
uitatis noue iheruſalem Iſta ergo tria no
mina ſcꝫ deus. iheruſalem ⁊ iheſus in frō
tibus eorum ſunt ſcripta. Deus autē ſtn
dañ. idem eſt quod ardere. Iheruſaleꝫ di
citur viſio pacis. Iheſus ſaluator. per qḋ
datur intelligi ꝙ ipſi habent plenam in-
flammationem in dei dilectione Iſa. xxxj
Dixit dominus cuius ignis in ſion ⁊ ca
minus in iheruſalem. Plenam cognitio-
nem in aperta dei viſione. j. Corinth. xiij.
Videmus nunc per ſpeculum in enigma
te. tunc autem facie ad faciē. Et habebūt
plenam ſaluatōem in corporis ⁊ aīe glori
ficatione Iſaie. lxj. In terra ſua duplicia
poſſidebunt Tercio ꝯſiſtit gloria ipſorū
in iocunda iubilatione cum dicit̄. Et can
tabunt canticum nouum In quo quideꝫ
cantico tria ſunt. ſ. nouitas. ſingularitas
⁊ ſonoritas. Nouitas cum dicitur. Can
tabunt canticum nouum. Haymo. Can
ticum nouū cantare eſt de incorrupta mē
tis ⁊ corporis integritate gaudere. Sin-
gularitas cum dicitur. Nemo poterat di-
cere canticum niſi illa ⁊c̄. Beda. Hoc cā
ticum ceteri electi audire poſſunt. licet di
cere nequeant. quia per caritatem quidā
de eorum celſitudine leti ſunt. q̄muis ad
eorum premia nō aſſurgant. Sonoritas
vero notatur cum dicitur. Tanqꝫ vocem
aquarum multaꝝ. Illa autem ſonoritas
aſſimilatur triplici ſono. ſcꝫ aquarum. to
nitrui ⁊ cythare. Sancti enim qui laudāt
deum ꝓ victoria quam habuerunt de per-
ſecutionibus tyrannorum cantant canti-
cum aquarum multarum. qꝛ per aquas
tribulatōes intelligunt̄. Juxta illud ps̄.
Saluum me fac deus. quoniā intrauerūt
aque vſqꝫ ad aīam meam. Qui vero lau-
dant deum ꝓ victoria demonū qui ſtāt in
aere caliginoſo cantant canticū tonitrui.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf